

sostavek ne bode učinil; ostali bodemo značajni učitelji in po vsi svoji moči do zadnjega časa delali za blagor ljudske šole in učiteljstva, ter za pravo ljudsko omiko.

Književstvo.

V založbi Jan. Giontini-ta je na svetlo prišlo Krištofa Šmida sto malih pripovedek za mladost, poslovenil Ivan Tomšič, učitelj na c. k. vadnici v Ljubljani (z nekaterimi podobami). To mično knjižico živo priporočamo, kakor g. pisatelj pravi v vvodu: „Upati je, da bode naša slovenska mladina rada segala po tej knjižici, ter si iz nje zajemala lepe nauke, ki jih je napisal rajnki Krištof Šmid, naj večji prijatelj nežne mladosti. Naj bi prijatelji naše slovenske mladine, kedar jej kupujejo kakošen majhen dar, ne pozabili te knjižice, ki bode mladini gotovo več koristila, nego kaka druga, lesena in znabiti še zelo draga igrača. Bog dal, da bi ta na videz sicer majhna knjižica, a vendar polna lepega in podučnega berila pri naši nežni mladini naj boljšega sadú obrodila“.

Šolsko obzorje.

Iz slov. Stajerja. Brali smo v 14. l. »Uč. Tov.«, kako nekdo nekako sumljivo gleda na nas »ne kuhane in ne pečene« učitelje. Zdi se nam to prav neprimerno. Štirski učitelji imamo ravno to glavno šolsko postavo, kakor jo imajo učitelji na Kranjskem, in se tedaj moramo ravno tako truditi, da spo-
nujemo svoje težavne dolžnosti. Zraven tega pa ne mislite kranjski učitelji, da je že vse naše žepe razsvitlila »zvezda sreče«. Sim pa tje se tudi našim učiteljem godí, da iz blagajnice ne dobé denarja, kedar mine mesec, in da morajo pohlevno čakati, da jim prinese pervosednik šolskega sveta kak goldinarček za pretečeni mesec. Učitelj pri sv. Križi vé že kaj povedati o tej zadevi.

Iz Ajdovice. Znano je, kako grozovito gospodari lanska slaba letina letos ter svoja gola rebra kaže, naj si bo v mestah ali po deželi ali pri kmetu. Še celó šolski mladini ne prizanaša, ampak jo zadržuje pri nauku. Marsikteri školnik bo z mano vređ priterdil, da slaba letina in revščina ste vzrok slabega in nerednega šolskega obiskovanja in napredovanja. Kajti, mnogo je staršev, ki nimajo, da bi dali otroku sold za zvezek ali druge šolske potrebe. Otrok joka in prosi, da nima zvezka i. t. d., in starši se sramujejo otroka brez denarja v šolo poslati. Drugi domá staršev prosi, naj bi učitelju plačali zvezek, pero, črnilo i. t. d., drugače se ne upa v šolo, in tako otrok šolo opušča. Veliko jih je pa, ki jih učitelj more sam zakladati z zvezki in z vsem, kar je potreba, samo da šolski otrok ne zaostaja v napredovanju. — Prihitite tedaj vsi šolski prijatelji, revnim šolam in staršem v pomoč, da ne bode moral učitelj izdajati še tega, kar sam pičlo ima. Omeniti moramo, da so nam v pomoč prihiteli predobrotni in velečastiljivi gospod prošt in c. k. deželni šolski